

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Scena II.

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

SCENA II.

Armenius. Brandon.

A. HO, ho Aleman, amare non ita expeditum est, ac credis, nec si vivo, habebis ineptias tuas interturbas. **B.** Verum Labellæ quid venit in hominem, ut amores suos conferret in minem nescio ubi sordidè natum. **A.** Dicam quod judico. Germani nimium simplices sunt, & paucis quod summa rei est aperiunt, nec ita ut nos anxie tormentur, postea rerum suarum prodigi sunt, ea res vicit Labellam, si verè amat. **B.** Imò ajunt, illam nihil dissimulare, & meditari cum ipso discessum. **A.** Tum mihi Venus, & Mars amator irati sint, si patiar illam meam, quam dudum colui Deam, me etiam consentientè abduci, ac de tantis affectibus meis triumphum haberi. **B.** Hæc Amoris schola est, primum abblandiri, & lata atq; Regiâ viâ intromittere, postea si pergas, scopuli meri sunt, & præcipitia. **A.** Aut fallor, aut deiiciam hominem barbarum, cum ille se credet stare loco firmis-

firmissimo. B. Potius valedicas his amoribus, quæ vel hac levitate tibi nauseam facere possunt. A. Illud potius quæro, qui hanc levitatem vindicem. B. Etiam Labellæ insidiaris. A. Vix potero Turbonem lædere, nisi etiam illam tangam. B. Quid meditaris? A. Tibi ego hoc credam. Ecce has literulas. B. Ecquid sibi volunt? A. Primum conjuro fidem tuam. Sed quid dubito? B. Miror. A. Inspice subscriptionem. B. Labella est. A. Benè Audi dum legam.

Osculum.

Scito Cor meum, et Corporis possessor, in-
eptum illum Germanum penè esse devictum.
Jam cæcus est, jam surdus, jam mutus, jam
insensilis, nec superest, nisi ut deplumem,
mittam in malam crucem. Unum me
male habet, quòd genas meas, tibi debitas,
olido ore nonnunquam contaminat, sed so-
latur, quòd ere suo nobis emit gaudia, sibi
risum. Exigua mora superest, cum de eo
plenè triumphabimus. Salve Cor meum
à Corde tuo.

E 4

Label.

Labella.

B. Obstupesco. A. Quid ita? B. Puellæ scelus, & malitiam. A. An id non licet, cum stolidus hircus nec commodis, nec iratis verbis abigitur? B. Jam te miror, qui possis amare hanc bestiam. A. Ne maledicas. Labella has literas nec vidit unquam nec legit, nec fortè ei venit in mentem. B. Quid fiet tandem? A. Vah simplex! has literas ego confeci, ut incidant in manus Germani. B. Nimum amat, non movebitur. A. Quàm Amoris imperitus es, *nemo faciliùs iram concipit, quàm amans.* B. Sed jocum interpretabitur. A. Non potest. B. At credet plus Labellæ verbis, quàm literulis, os testem habet, quid opus ei manu? A. Sine agam, Ecce tibi alteras. B. Cujus? A. Alemanri. B. Lege.

S. P. Quod de Labella suspicaris Amice frustra est, non enim Conjugium quero, sed voluptatem: illa mihi visa est condigna quæ lucret scelera, aliàs Germanis illata. Nunc ubi primum extorsero aliquid laboribus meis respondens, dimittam eam talem, quæ neminem ultrà amet. deleboq. si hæc literæ non sufficiunt, ipso opere tuam diffidentiam, Vale & papyrus quàm primum Vulcano immitte. Tur

Turbo.

B. Vah lividas literas; credo non atramento, sed felle scriptas. A. Sed nonne idoneum tibi viderur, ad dividendos illos, si uno tempore has uterq; legat. B. Nondubito. Sed opus est homine circumspecto. A. Talem ego te judico. B. Obsecro te, mihi negotium tam infame ne committas, A. Quid infame? ubi primum Germanus hinc abierit, quis erit, qui literas examinet? B. Sed Pater Labellæ si resciscat, quàm indignè filia impositueris. A. Vah meticulose, quid si Cælum ruat. *Nulla sunt consilia magis audacia, & felicia quàm amantum. Venus non est observans legum, Satis est; amor jubet, amor audet, amor præstat.* B. Periculosum est. A. Quid ego te agnoscam amicum, si res meæ sint omnes planæ, turæ, expeditæ? B. Si ad amicitiam provocas paratus sum, sed *eiusdem amoris est, præmonere de periculo & in periculo adesse,* A. Atqui hic nisi fides desit, nihil est periculi. B. Trade mihi literas, & reddam expeditum. A. Euge generosum animum, hinc est, quod me tibi concredidi. B. Curabitur, sed alteras an retinebis tibi? A.

E 5 Mihi

Mihi illæ curæ erunt. B. Sed velles
quamprimum expeditum? A. Quidni?
eamus. B. Iro.

SCENA III.

Harlequin.

H. **Q**uod comptior nunc sum, mirū
ne sit, hæc Amoris prima nota
est, nescivissem me formosum nisi amā-
sem. Equidem cum illa mea Rubella
nunc oculos mihi collaudat, nunc na-
sum, nunc auriculas, mox barbam, vix
mihi tempero à fastu. Oporteret mea nunc
omnia nitere, & esse exquisitissima, in-
cessum exactum, pedes decenter positos,
manus & brachia regulas suas habere,
omnia ex tabulatura, quoniam amo, o-
culos, & annuentes, os sibilans, manus
gesticulantes, pedes leviter prementes,
& quid opus est verbis? universum cor-
poris alphabetum, & mutam linguam
debet fervire meis amoribus. Sed audi-
te: etiam Poëta factus sum, & rebellem
bellam Rubellam accuso simul & excu-
so, condemno & absolvo profectò ju-
cundis.